

Ніч яка місячна (народная песня)

Ніч яка місячна, зоряна, ясная!
Видно, хоч голки збирай.
Вийди, кохана, працею зморена,
Хоч на хвилиноньку в гай.

Ти не лякайся, що босі ніженьки
Змочиш в холодну росу:
Я тебе, мила, аж до хатиноньки
Сам на руках віднесу.

Ти ж не лякайся, що змерзнеш, лебедонько,
Тепло - ні вітру, ні хмар:
Я пригорну тебе до свого серденька,
А воно палке, мов жар.